

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

<i>dan, svetac, blagdan</i>	<i>misna nakana</i>	
NEDJELJA, 29. kolovoza DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Ivan, Sabina</i>	10.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Zdenka Fuček i Vladimir Zvonarek
PONEDJELJAK, 30. kolovoza <i>Petar, Margarita</i>	18.30	† Petar i Margita; † Damir Sinković
UTORAK, 31. kolovoza <i>Sv. Paulin, biskup Trier, mučenik</i>	18.30	† Mirko, Kata, Milić Gaćeša; † Marija i Marta Gaćeša i duše u Čistilištu; na nakanu; zahvala za uposlenike; † Franjo Kamenečki; na nakanu za obitelj Sučić, Gotovac i Stojak
SRIJEDA, 1. rujna <i>Egidije, Jošua</i>	18.30	† Mate i Kata Škegro; † Mara Jurković; za uspješnu operaciju Desire i na nakanu za obraćenje Evelin
ČETVRTAK, 2. rujna <i>Prosper, Just</i>	18.30	† Slobodan Platiša; † Branko Štrkalj
PETAK, 3. rujna Sv. Grgur Veliki, crkveni naučitelj	18.30	† Neno Paunić; † Ratko Grbavac;
SUBOTA, 4. rujna <i>Marin, Bonifacije</i>	18.30	† Renata Mijatović; † Helena i ob. Lukenda;
NEDJELJA, 5. rujna DVADESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU <i>Terezija, Urban</i>	10.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Stanko, Vesna i Miroslav Karlović; † Anica i Nikola Župan; † Helena i ob. Lukenda

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr;

e-mail: zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od 27. lipnja do 12. rujna, utorak - petak od 19-19.30 sati;

NEDJELJOM, BLAGDANIMA, DRŽAVNIM PRAZNICIMA ured ne radi.

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
 Miramarska 92, Zagreb
 944. God XXIII. 29. kolovoza 2021.

Usnama častiti

Zasigurno znadete koja je razlika između komplimenta i laskanja. Kompliment je iskreni komentar nečega što je dobro. Pa mogu tako – iskreno i s radošću – pohvaliti nečiji izgled i nečiji uspjeh. To je dobro i to je zdravo. Dobro je pohvaliti svoje dijete, blisku osobu, ali i bilo kojeg čovjeka za nešto što dobro čini. Nasuprot tome, laskanje je u osnovi neiskreno. Pohvalit ću nekoga zbog njegova uspjeha – bilo to istinito ili ne – s nakanom da zadobijem njegovu naklonost i onda izvučem neku korist za sebe. Ako smo imalo pažljiviji, razmjerno lako – bar nakon određenog vremena – možemo razlikovati kompliment od laskanja. A evo – zvuči gotovo nevjerojatno – ljudi se kojiput pokušavaju laskanjem dodvoriti čak i Bogu. Među Isusovim suvremenima bilo je onih koji su naizvan ispunjavali zakone i odredbe, zaboravljajući na temeljne zapovijedi o milosrđu i ljubavi. Njima Isus upućuje tvrde riječi: „Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: ‘Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene. Uzalud me štiju naučavajući nauke – uredbu ljudske.’ Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.“ I doista se tako događalo. Bilo je onih koji su jako pazili na propise o obrednoj čistoći a da su u isto vrijeme lihvarskim ugovorima otimali kuće udovicama i sirotama.

Zvuči poznato? Ozbiljno je to upozorenje svakom vjerniku. Naravno da Isus nije protiv naših lijepih vjerskih običaja. Sasvim je u redu da proslavimo naše blagdane, jednako kao krštenja, prve pričesti, krizme i vjenčanja. Prekrasan je običaj da neki za Veliku Gospu propješače na desetke kilometara. Dobro je i važno da djeca pohađaju školski vjeronauk i župnu katehezu. Ali za vjernika ostaje ono bitno: uza sve lijepe običaje još s uvjerenjem vršiti zapovijedi, živjeti prema evanđeoskim načelima, što često nije lako. Kao što u našim međuljudskim obiteljskim i bračnim odnosima nije bitna forma, nego stvarni osjećaj ljubavi i povezanosti koji se životom pokazuje i dokazuje, jednako bi tako to trebalo biti i u životu vjernika. Jer, ako je krštenje, pričest ili krizma samo povod za obiteljsko druženje, onda je vjera tek izvanjska. To je ona muka i napast svih vjernika. Međutim, na duge staze uvijek se isplati iskrenost prema ljudima, a pogotovo prema Bogu. On od nas želi našu ljubav i poštovanje, iskreno vršenje zapovijedi, a ne pusto laskanje. Veli Isus: „Tko ima uši, neka čuje!“

dr. sc. Zvonko Pažin

www.vjeraidjela.com/22-nedjelja-kroz-godinu-b-usnama-castiti/

Sveti Grgur Veliki

Grgur Veliki rođen je u Rimu oko 540. god. u bogatoj i uglednoj kršćanskoj obitelji koja se isticala po zauzimanju u vjerskom i crkvenom životu. Slijedeći svoga oca, Grgur je započeo svoju karijeru u gradskoj upravi, te je s vremenom počeo obavljati službu gradskog prefekta. Iako ga taj posao nije ispunjavao, izuzetno ga je cijenio, posebno s obzirom na marljivost i poštenje gradskih službenika u obavljanju svakodnevnih administrativnih poslova, za razliku od mnogobrojnih i različitih zloporaba i općeg nereda koji je vladao u društvu. Taj administrativni ustroj koji je osjetio i koji je donosio red u neredu, bit će nešto na čemu će kasnije izgrađivati sve što bude radio.

Ostavio je posao u gradskoj upravi i počeo je živjeti monaškim klauzurnim načinom života u svom domu, uranjajući u molitvu, sabranost i studiranje. Međutim, uskoro ga papa Pelagije imenuje svojim izaslanikom u Carigradu, gdje je imao zadaću pridonijeti potpunom suzbijanju monofizitizma, hereze koja je tvrdila za Krista ima samo jednu narav, i to božansku, odnosno da nije bio pravi čovjek, a također je svojim diplomatskim nastojanjima trebao uvjeriti cara da se zauzme u suzbijanju Langobarda koji su nadirali. Idući za tim povjerenim zadatkom, proveo je nekoliko godina u Carigradu (od 579. do 585.), a kroz to je vrijeme i dalje živio monaškim načinom života, zajedno s nekim drugim monasima. Pri tome je dobro upoznao bizantski svijet, kao i probleme koji su bili vezani uz Langobarde. Naime, dok je car na Langobarde gledao samo kao na barbarski pljačkaški narod kojega treba iskorijeniti, Grgur je u njima vidio dezorijentirani narod kojega bi trebalo bratski prihvatiti, navijestiti im Božju riječ i na takav način probuditi u njima ono najplemenitije. Na papin poziv, vraća se ponovno u Rim i ondje postaje papin tajnik. Međutim, to su bile iznimno teške godine za Rim i druge dijelove Italije, jer su se događale brojne i uzastopne katastrofe, od velikih i dugotrajnih kiša koje su uzrokovale izlivanje rijeke i poplave, preko zastrašujućih oblika siromaštva i gladi, do pojave kuge. Posebno je kuga odnijela mnoge živote, a među žrtvama je bio i sam papa Pelagije II. Nakon njegove smrti senat, svećenici i narod jednodušno izabiru upravo Grgura za papu, što je on na kraju, pod pritiskom cara i naroda, prihvatio, iako je, kako bi to spriječio, čak htio i pobjeći. Ostalo je zapisano kako je tada napisao carevoj sestri kako je *car htio da jedan majmun postane lav*. Bilo je to 590. god.

Iz oko 800 sačuvanih pisama koja je morao svakodnevno rješavati dok je bio u papinskoj službi, kao i iz drugih njegovih mnogobrojnih djela, saznajemo kako je bio iznimno sustavan, pedantan i držao do reda, rada i stega. Sav se tako bio dao na uvođenje reda i pravičnosti u svim segmentima crkvenog i društvenog života, a koje je bilo u to vrijeme prilično anarhično. Također je puno pridonio bitno zdravijim odnosima s Langobardima, razvijajući svojevrstu diplomatsku misiju suživota i međusobnog uvažavanja. U tom je smislu ostvario jednu iskrenu povezanost i međusobno uvažavanje s langobardskom kraljicom Teodolindom, koju je svojim poniznim i nenametljivim načinom djelovanja zapravo polako duhovno odgajao. Ostalo je tako zapisano da je ta kraljica, poradi takvih međusobnih odnosa, Crkvi darovala zlatnu krunu s 22 dragulja i 24 dijamanta. Posebno je poznat po svom osjećaju za one koji su u socijalnim potrebama, a takvih je u to vrijeme bilo puno. Znao je tako prodavati različite vrijedne predmete koji su bili u vlasništvu tada prilično bogate Crkve, te na takav način pomagati siromašne, otkupljivati zarobljene, kupovati primirje, davati žito gladnima itd.

Iako je bio vrlo krhko zdravlja i često je morao ostajati u krevetu, sve je snage, koliko god je mogao, usmjeravao na širenje pravde i solidarnosti, kao i na uvođenje opće discipline. Polazeći od toga da *propast naroda potječe od loših svećenika*, posebno je nastojao oko izgradnje takvih svećenika kojima će na prvom mjestu biti Bog i čovjek kojemu je poslan pastoralno djelovati. Zato je uveo celibat za svećenike i svesrdno radio na njihovoj duhovnoj obnovi, što je uskoro dalo i velike rezultate.

Htijući također iskorijeniti različite nepravde i zloporabe vezane uz one koji su i kojima se iznajmljivalo crkveno zemljište, a napose grub i nepravedan odnos takvih prema njihovim podređenima, uveo je red nad crkvenim dobrima, a također je reorganizirao upravu nad teritorijem koji je pripadao Svetoj Stolici. Puno je pridonio i u području liturgijske crkvene reforme, pa je tako obnovio bogoslužje, crkveno pjevanje i crkvene obrede. U svemu što je činio nastojao je prednjačiti, pa je tako jedan od znakova njegove stvarne potrebe da ne vlada, nego služi, bilo i to što je uveo novi naziv za papu: *sluga slugu Božjih*. Osim što je njime htio sebe staviti kao primjer onoga koji prednjači u služenju, tim je naslovom htio odati i svojevrstno priznanje carigradskom, antiohijskom i aleksandrijskom patrijarhu, koji su tada već bitno bivali stavljeni u drugi plan, dok se previše isticala uloga rimskog patrijarha – pape.

Uz sav socijalni, politički i kulturni rad, valja istaknuti kako je iza sebe ostavio mnogobrojna važna djela, ponajviše na području tumačenja Svetoga pisma, kojemu je pristupao s intelektualnom poniznošću, crpeći iz njega znatno više životne vrijednosti i smjernice za konkretno djelovanje, nego povijesne i druge podatke, mada ni njih nipošto nije zanemarivao. Također, i njegove su brojne homilije one koje se nadahnjuju unutrašnjom kršćanskom snagom koja se hrani na živom Kristu i istovremeno stremlje prema eshatološkim visinama, pa su kao takve iznimno vrijedne. Još više se ističe njegovo *Pastoralno pravilo*, djelo koje je napisao nekoliko godina nakon što je postao papa, a u kojemu jasno naglašava važnu ulogu pastira, odnosno njihovo prvenstvo u služenju i poticanju na dobro.

Umro je u Rimu 12. ožujka 604. god., a poradi svojih uistinu monumentalnih djela na različitim područjima s pravom je nazvan Veliki. Crkvenim naučiteljem proglasio ga je 1925. god. papa Bonifacije VIII., a štuje se kao zaštitnik oboljelih od kuge, kostobolje, glazbenika i pjevača, učitelja i odgojitelja, zidara, klesara, papinstva itd.

mr. sc. Snježana Majdandžić-Gladić
www.vjeraidjela.com/sveti-grgur-veliki/

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati sve do kraja 2021. godine.
2. Do 12. rujna primjenjujemo ljetni raspored:
  - Župni ured radić će od utorka do petka 19 – 19.30 sati i
  - sv. misa nedjeljom u 10 i 18.30 sati, radnim danom u 18.30 sati;
3. 290. Zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba, kao i Hodočašće mladih Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bisticu održat će se 18. i 19. rujna 2021. godine. Svetu Misu predvoditi uzorit Kardinal Josip Bozanić. Naša župa uputit će se u nedjelju 19. rujna u 7 sati s autobusom prema Mariji Bistici, prijave u župnom uredu cijena 60 kn;
4. Zahvaljujemo svima vama koji svojim priložima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755.
5. Uzmite ponuđeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest i naš župni listić Trnjanska ruža.